

Osnovna šola Antona Martina Slomška Vrhnika

PESNIŠKA ZBIRKA

TRINAJST

POGLEDOV NA SVET

Avtor: Rok Košir

Junij 2024

O PESNIŠKI ZBIRKI TRINAJSTOV POGLEDOV NA SVET

Pričujoča pesniška zbirka s pomenljivim naslovom *Trinajst pogledov na svet* odraža trud in nadarjenost trinajstih mladih pesnikov, ki so v času šolanja na Osnovni šoli Antona Martina Slomška Vrhnika naredili prve korake v svet literarnega ustvarjanja.

Pri pouku slovenščine so se učenci preizkušali tudi v pisanju pesmi in nastali so odlični izdelki. Porodila se je ideja, da bi te pesmi zbrali in jih izdali v pesniški zbirki, ki bi jo obogatili tudi z lastnimi likovnimi deli. To pa je učencem dalo še dodaten zagon za pesnjenje.

V sklopu projekta »Vsak mesec napišem pesem«, ki je potekal dve leti, so učenci ustvarjali pesmi z različno tematiko. Omenjen projekt pa je bil uspešno zaključen ob izteku šolskega leta 2023/2024, ko so tudi sodelujoči učenci zaključili osnovnošolsko šolanje.

Pri nastanku pesniške zbirke *Trinajst pogledov na svet* so pod mentorstvom dr. Vesne Jurač sodelovali Sergej Gajič, Taja Gramc, Lovro Jakop, Zala Keršmanec, Rok Košir, Zala Lah, Jakob Maklin, Val Marolt, Tine Potrebuješ, Nace Rožmanc, Lara Skvarča, Manja Trček in Jakob Zamejc.

Srečna trinajstica mladih pesnikov

MLADIM PESNIKOM OB IZIDU PESNIŠKE ZBIRKE

*»Nobena pot ni ravna.
Nobena pot ni revna,
a vsaka je zahtevna
in tvoja ena sama – glavna.«*
Tone Pavček

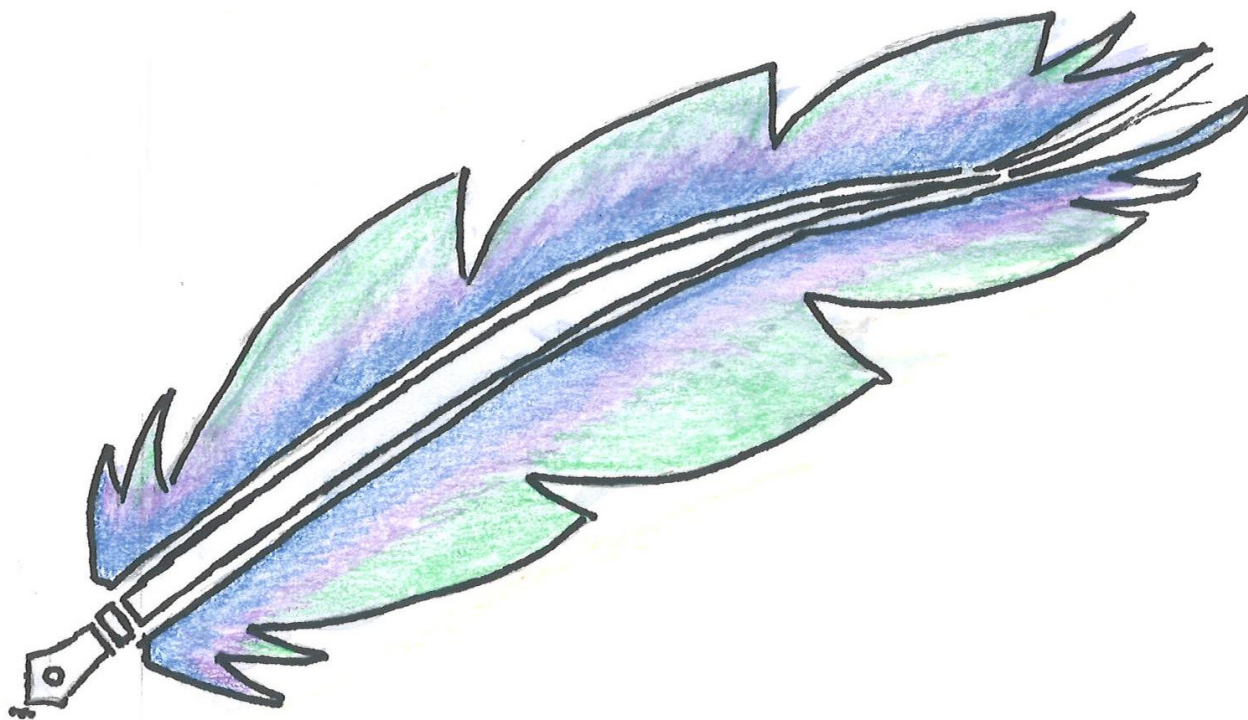
Vsaka stvar ima svoj začetek in svoj konec. Tako se je zaključilo tudi naše skupno druženje pri pouku slovenščine. V zelo lepem spominu ga bom ohranila predvsem zaradi vas, dragi učenci.

Vaša želja po novem znanju, sodelovanje in odprtost za nove izzive so obrodili bogate sadove. Uresničili smo tudi naš skupni cilj - izid pesniške zbirke, ki odraža vaš pogled na svet. Naj bo to dober uvod v vaše nadaljnje literarno ustvarjanje.

Pogrešala bom vašo mladostniško energijo in pravo mero nagajivosti, s katerima ste pouk naredili še zanimivejši.

Po zaključku osnovnošolskega šolanja odhajate vsak na svojo pot, na kateri vam želim vse dobro. Ostanite zvesti sebi in negujte svoje darove.

Vaša učiteljica slovenščine
dr. Vesna Jurač

Avtorice: Lara Skvarča, Taja Gramc, Zala Keršmanec

ŠOLA ALI ŠALA – TO JE ZDAJ VPRAŠANJE

Šolska leta

Zala Lah

Ko prvič v šolo stopila sem,
nisem pomislila, da kdaj bi hotela ven.
Prvi trije razredi so bili super zabavni,
potem pa pojavijo se testi neprebavni.

Do šestega razreda še ni tako pomembno,
potem pa se zbiranje točk začne zavzeto,
vedno manj je spanja
in stres nas razganja.

Šolarska

Sergej Gajič

Od pol osmih do ene,
od pol osmih do ene,
so deklice prebujene,
so trate zelene.
Od pol osmih do ene
učiteljica pisala in možgane nam žene.

Nad zvezki smo sključeni vsi –
fantje, dekleta, možje in žene.
Od pol osmih do ene
že vsi smo izmučeni.

Učiteljica pisala, možgane nam žene,
od pol osmih do ene,
od pol osmih do ene.

Šola

Tine Potrebuješ

Avgustu zmanjkalo bo dni,
september se že bliža,
ta prinaša šolske dni,
prosti čas se niža.

Knjige spet bomo brali
in pri tem negodovali,
vso snov bo potrebno znati,
saj ocenjevanje je pred vrati.

Začetek šole

Zala Lah

Konec počitnic prihaja,
zabava pa odhaja,
trgovine so polne ljudi,
ki kupujejo šolske stvari.

Šola se je zdaj začela,
učiteljica pa je že prvi dan zapela,
da letos bo težko leto,
in naj vsak dan delamo zavzeto.

Konec počitnic

Sergej Gajič

Počitnic je konec, šola se začne,
mi pa še sploh ne vemo, kaj vse nas čaka še:

likovna umetnost brez izražanja in svobode,
pri športu celo uro kar brez vode,
pri slovenščini kot v klasicizmu jim ni mar za čustvene stvaritve,
pri spisih štejeta samo sledenje pravilom in neumne trditve.

Pri matematiki in kemiji brijejo prosti čas kot dlako,
pri biologiji opiši vse prilagoditve v povezavi z črno srako.

V šoli se lahko tudi veliko naučim,
a vrnitve vanjo se vseeno ne veselim.

Spomini

Rok Košir

Prvi razred se začne,
ocen še ni, to je sreča,
prijatelje spoznam vse,
kriterij pa se vse bolj veča.

Zdaj se med sabo že poznamo
in v drugem plavalni tečaj imamo.
Ocen na srečo še ni,
bralno značko naredijo vsi.

V tretjem smučamo se
in ocene tudi že imamo.
Ko v četrtem plavati se gre,
na tri razrede se razdelimo.

Kolesarski izpit v petem je,
korona virus pridruži se.
Šesti razred je na daljavo,
takrat vsem se je mešalo.

V sedmem razredu točke se štejejo,
v osmem pa v Tolmin gremo.
Deveti razred zdaj poteka,
ampak se nam čas izteka.

Iz šole v šolo

Val Marolt

Ko učenci prvi, drugi in tretji razred končajo,
se v drugo triado podajo.

Ko končani so tretji, četrti in razred peti,
hitro na vrsti je že šesti.

Zadnja triada pa še hitreje se odvrti,
kot bi mignil, so že v devetem vsi.

Najprej počitnic se veselijo,
nato pa že v srednjo šolo odhitijo.

Šola

Manja Trček

Ko otroci v šolo pritečejo,
si veselje in proste dni odrečejo.
Šele zares pa se začne,
ko učitelj test napove.

Nastopijo skrbi in učenje
in s strani staršev strašno teženje,
ni važno, od kod si in kam greš –
v Kranj ali Velenje.

Ko si zaželiš miru in počitka
dobiš govor poln očitka.
Zvečer se v posteljo uležeš ves zaspan,
vedoč, da je jutri že nov dan.

Pesem o šoli

Lara Skvarča

Šola je kar good,
vendar vložiti moraš trud.

Matemat'ka je kar fina stvar,
ampak raje grem v bar.

Angla res mi ne leži,
saj treba šteti je do tri.

Kemija pa recimo, da mi gre,
kajti skoraj modre imam lase.

DKE pa ne vem, če je lih zame,
raje po televiziji gledam reklame.

Tale pesem o šoli gov'ri,
stavim pa, da že vsem po počitnicah diši.

Šola

Jakob Maklin

Naša šola, lepa šola,
rumena cvetlica večnih krasot,
v okolju prijaznem lepo nas pozdravlja,
vabi k učenju in nam javlja:

Pridi, pridi v šolske klopi
se malo učit in se sprostit!
Počitnic je konec in konec poletja,
pridi, pridi, da krajšaš si čas.

September začel se je, z njim pa lepo
poletno obdobje odšlo je v nebo.

Avtor: Jakob Maklin

LETNI ČASI IMAJO SVOJ ČAR

Zunaj sneži

Taja Gramc

Skozi okno gledam v tihe snežinke,
na rosno šipo naslanjam svoj obraz.
Iz črnih oblakov padajo krpice bele,
v sebi začutim toplino, čeprav je zunaj mraz.

Vsaka snežinka, ki pleše v zraku,
je posebna in neponovljiva.
Proti tlom pada podnevi ali v mraku,
a ob vetru je njena pot nepredvidljiva.

Bele snežinke so kot ljudje:
vsak od nas je poseben in drugačen,
po svoji poti gre kljub mraku in vetru,
od daleč pa je z drugimi izenačen.

Zima

Jakob Maklin

Spet je prišla tiho med nas,
dobili smo lepo zimo to snežno.

Se je z mrazom obdala,
ven nas pognala,
v sivino, milo in nežno.

Zima želi,
da bi vsi srečni bili,
saj ko se prazniki bližajo,
se prijatelji zbližajo

Jesen

Taja Gramc

Veter zapiha in zaziba zadnji list se na drevesu.
Na toplem opazujem, kdaj bo odpadel še ta.
Na stotine njegovih bratov
že prekrilo hladna jesenska je tla.

V daljavi kopičijo temni se oblaki,
deževalo celo noč bo in dan,
a nato svetloba obsijala bo mesto,
ko sonce prikukalo bo spet na plan.

Narava gre spat, ljudje se umirimo,
ob vsej sivini pa lepih dni še bolj si zaželim.

Jesen

Manja Trček

Letni čas, ko se hladi ozračje
in spali bi vsi – prav po mačje.

Krajšajo se dnevi, noči so daljše,
tople postelje pa postajajo slajše.

Deževni oblaki dvigajo se iznad Jadrana,
da mokra bo cela Ljubljana.

Drevesa odlagajo liste,
učitelji pa napovedujejo teste.

Jesenska

Tine Potrebuješ

Prelepo škrlatno je drevo,
a sivo jesensko je nebo.

Ko hladen veter poje,
kam bežiš, listje moje?

Ujeli bi vas radi,
listi naši dragi.

Jesen

Sergej Gajič

Jesen nas odbira,
narava umira,
šole ni konec,
čeprav je kostanjev poln lonec.

Vso listje je padlo z dreves,
dovolj da bi prižgali en kres,
a smo še daleč od junija,
vsaj tako pravi Evropska unija.

Avtorja: Jakob Maklin in Jakob Zamejc

PO PRAZNIKIH DIŠI

Prazniki

Taja Gramc

Prazniki so tukaj,
mi pa spet smo skupaj.

Hišo smo okrasili
in si zaloge slaščic naredili.

Božiček spet obiskal nas je
in razveselil je prav vse.

Zdaj v snegu se veselimo
in si srečen začetek leta zaželim.

Božič

Jakob Zamejc

Božič je že tukaj
in piškote pečemo,
daj, malo že pokukaj,
da lahko mi eno rečemo.

Božična smrečica je že postavljena
in jaslice prav lepe so.
Peč je že podkurjena
in matere jezne niso.

Družina je že sestavljena,
na večerjo pripravljena.
Kmalu Božiček pride,
upam, da na napačno pot ne zaide.

Prazniki

Manja Trček

Celo leto veselimo se božiča,
ki za kratek čas poboljša še takega pridaniča.
V peharju hruške, pod smreko darila,
ki jih je mama še prejšnji večer zavila.

Ni boljšega od božične večerje,
ko jemo meso, mi pa včasih še kislo zelje.
Najbolj se na božič veselimo,
ker staro leto je že skoraj mimo.

Prazniki

Zala Lah

Božič spat prihaja,
stres pa odhaja.
Vse zunaj je lepo in okrašeno,
notri pa je smrečica in vse je osvetljeno.

Jedli bomo pečenko in potico,
doma imeli bomo veselico.
Potem pa novo leto pride,
praznovanje pa odide.

Noč čarovnic

Zala Lah

Bliža se noč, hočem zaspati
ampak nekaj zaškripa za zaprtimi vrati.
Ustrašim se in začnem hitro bežati,
a moje noge začnejo same plesati.

Znajdem se pred hišo strahov
in pojma nimam, kako priti nazaj domov.
Vstopim v hišo in slišim glasove.
Ugotovim, da prišla sem med duhove.

Od strahu zamižim in si želim,
da v svoji postelji se zbudim.
Ko odprem oči, ob meni leži moj maček Roro
in se prašam: Sem imela morda samo nočno moro?

Avtor: Jakob Zamejc

**DOM JE TAM,
KJER JE NAŠE SRCE**

Slovenija

Taja Gramc

Ta majhen košček sveta je naš dom.
Tu živijo prijetni in topli ljudje.
A tudi če jo kdaj zapustila bom,
v sebi nosila košček bom nje.

Slovenija je na Zemlji raj narave,
s presežkih pri tujcih je opisana.
Tu so gore morje, griči in dobrave,
pa ljubezen že v imenu je zapisana.

Naša Slovenija

Jakob Zamejc

Slovenija res prelepa je dežela -
in takšna je le ena.

Nas simbol - lipa nas je obdala,
njena vonjava me je zapeljala.

Barvite rože pri nas cvetijo,
in čebele jih oprrašijo.

Vsi Slovenci se veselimo,
da lahko v tako lepi deželi živimo.

Slovenija

Tine Potrebuješ

Slovenija prelepa je država,
V njej prisotna je zabava.

Noben nam ni enak,
vsak Slovenec je korenjak.

Številčno malo nas je,
a premagamo lahko vse.

Slovenija ima vse

Zala Lah

Slovenija majhna država je,
a ti povem, da tukaj imamo vse.
Pozimi po snežnih strminah s smučmi se podamo,
Roglo, Vogel, Krvavec in še več na izbiro imamo.

Poleti, ko se ozračje segreje in se hočeš osvežiti,
slovenskega morja ne moreš odvrniti.

Imamo tudi lepo naravo,
reke, gore, gozdove in travo.

Če pa imaš raje nakupovanje,
pa pojdi v osrčje Ljubljane.
Ljubljana je največje in glavno mesto,
kjer prebivalcev je okoli dvesto osemdeset tisoč šeststo.

Slovenci

Manja Trček

Slovenci prvič nas je poimenoval,
ta, ki Primož Trubar se je imenoval.

To ime naj nam bo v ponos,
saj nam številni drugi narodi še vedno niso kos.

Slovenci imamo zelo lepo naravo
za tako majhno državo.

Najbolj pomembno pa je,
da Slovenci se znamo veseliti,
včasih pa tudi kar precej vpiti.

Slovenci

Lara Skvarča

Slovenci smo narod, poln veselja,
skupaj živimo in se veselimo.

In ko temačni so dnevi,
pomoči smo veseli.

Športniki smo res odlični,
tudi tekmovalni,
včasih razigrani,
a vselej nasmejani.

Veliko dejavnosti imamo
in skupaj stopiti znamo.

Živimo lepo,
a včasih kaj slabega vmes pride,
takrat vsi pomagamo,
pomoč nobenemu ne uide.

Avtor: Jakob Maklin

TUKAJ IN ZDAJ

Sodobnost

Taja Gramc

Sodobnost je čas, v katerem živimo,
mladi ga razumejo, odrasli ne.
Drugače kot včasih lenarimo in se učimo,
še vedno pa se družimo najraje.

Sodobnost so aplikacije in telefoni,
so virtualni pojavi in zmenki.
In čeprav nas preganjajo tudi drugačni dnevi,
vemo, da največ so vredni med nami pomenki.

Sodobnost

Zala Lah

Kjer koli se ozreš po svetu
vsi brskajo po spletu.
Temu rečemo sodobnost,
včasih pa se zdi tudi kot čarobnost.

Sodobnost

Manja Trček

Kaj je sodobnost?
Je to igra ali ples?
Ne vem, prav zares!

Ali se sodobnosti lahko dotaknemo?
Ali pa jo pod preprogo vtaknemo?

Najbrž bo to za vedno moje vprašanje,
saj še zdaj ne vem ali je to pojem ali dejanje.

Avtor: Jakob Maklin

PRIJATELJSTVO IN LJUBEZEN STA DRAGOCEN ZAKLAD

Pesem o ljubezni

Lovro Jakop

Ljubezen je bolezen, ki vsak človek jo ima.
Ljubezen ti sega od enega do drugega konca tvojega srca.

Ko zaljubiš se, ljubezen poplavi vsa tvoja čustva,
drug drugega poljubljata kje zunaj ali doma.

Ljubezen je lahko tudi nadloga tvojega sveta,
ko punca rada te ima, ti pa nje ne ali pa, ko obratno velja.

Ljubezen je res bolezen, ki vsak od nas jo ima
in sega v globine našega srca.

Prijateljstvo

Zala Lah

To je občutek, ki ga ne moremo razložiti.
To je vez, ki je ne moremo prebiti.
To je čarovnija posebnega imena.
To je lepota prijateljskega plemena.

Stojimo skupaj
tudi ko so težki časi tukaj.
Stojimo si ob strani.
Zakaj, pa ti ugani.

Ker bojimo se samote?
Ker nočemo sramote?
Ker radi bi nekoga imeli,
s katerim, bi lahko celo življenje preživeli?

Kaj bo zdaj držalo?
Vse? Ali vsakega po malo?
Jaz menim da pravilni odgovor je,
ker brez njega težje živeti je.

Zgodba o ljubezni

Zala Keršmanec

To je zgodba,
angela in hudiča,
Afrodite, Apolona,
preprostega ter kiča.

Pričnimo pri angelu,
varuhu raja,
ki speljan je v grešnost,
ki raj hudiču razdaja.

Saj namreč hudiču ni mar,
ali angela sij obdaja,
njemu mar je le,
da čustva v skušnjavo zavaja.

A angel je dober.
Le čemu se pusti ?
Zato ker predobro se zaveda,
da v hudičevi igri svoj raj dobi.

A kaj je ta razlog,
da zapušča negrešnost,
čemu užitka želi,
pa ne stavi na večnost ?

Rad bi izkusil,
trenutek, ljubezen,
bolečino, trpljenje,
ko do nje bo nežen.

Rad bi vedel,
kako je ljubiti,
svoj delež vzeti,
užitka dobiti.

Pretočiti solze
za žalost ter srečo,
ko za njo se poda,
v ljubezen bolečo.

Oh, hudič!
Čemu to počenjaš?
Da neskrbni mu raj
s peklom zamenjaš?

Mar ni dovolj,
da si mu sij pobrala,
v zamenjavo rogovje podala,
v greh zapeljala ?

A prav ona je tista,
ki angelu raj je dala,
saj za ceno moči,
mu je ljubezen prodala.

To hudiča dekle,
ves čas ljubezen razdaja,
a sedaj on je drugačen,
namreč on prihaja iz raja !

On ni kot ostali,
on ni hudič !
Na krilih njegovih leta,
ob njem ne tepe je bič.

Ker ona je vajena
jokati, trpeti.
Če je ljubiti želela,
je morala vzeti!

On je negrešen,
popolna dobrina,
ob njem sta nje raj,
mir in milina.

To sta vendar Apolon in Afrodita,
mitološki božanstvi,
kjer ljubezen in ta zgodba
sta njuni poslanstvi.

Ona je muza, navdih,
uči ga ljubiti,
medtem ko on se trudi
na papir čustva prelit.

Pa vselej on je krivec,
da nje lepota je spoštovana,
saj z njegove besede močjo
bo vselej obdana.

Njej namenjene so pesmi,
v njih je povelečevana,
in ko bere pesem njegovo,
le ona v njej bo spoznana.

Pa saj on vendar je bog!
Njemu naklonjene so besede,
zato le ona v njih se bo spoznala,
ostalim bralcem prikazan bo kup
zmede.

Sedaj ni skrivnost,
da to pesem Apolon je spisal,
ko hudiča Afrodite
si solze je brisal.

Pesem o prijateljstvu

Rok Košir

Prijateljstvo je neizbežno,
vendar tudi kdaj nadležno.
Prijateljstvo je čustvo, ki vsakdo ga ima,
saj nikoli nista skregana dva prijatelja.

Če se slučajno zgodi, da se prijateljstvo izgubi,
se pobotaj ali počakaj še nove tri dni.
Da se to nikoli ne bo zgodilo,
povabi prijatelja k sebi ali na prijetno kosilo.

Prijatelj ti nudi dobro podporo,
zato, da bosta skupaj naredila šolo.
Prijatelja je treba kdaj objeti,
saj ga mogoče ne boš videl poleti.

Prijateljstvo

Nace Rožmanc in Jakob Maklin,

Potihoma se prikaže,
roti te in poti ti kaže.
Imenuje za prijatelja ljubezni te.

Je bogastvo pravo,
a zmožno kršitve
takšne, ki ji ni enake slave.

Edinstvena podoba v
ljubezen prevzeta,
jezo potopi ti v grenkobo noči.

Svit se ti prikaže,
tesnobo odžene,
vlije upanje in srečo,
ki te otopli
in v pravega prijatelja spremeni.

Kdo je prijatelj?

Lara Skvarča in Taja Gramc

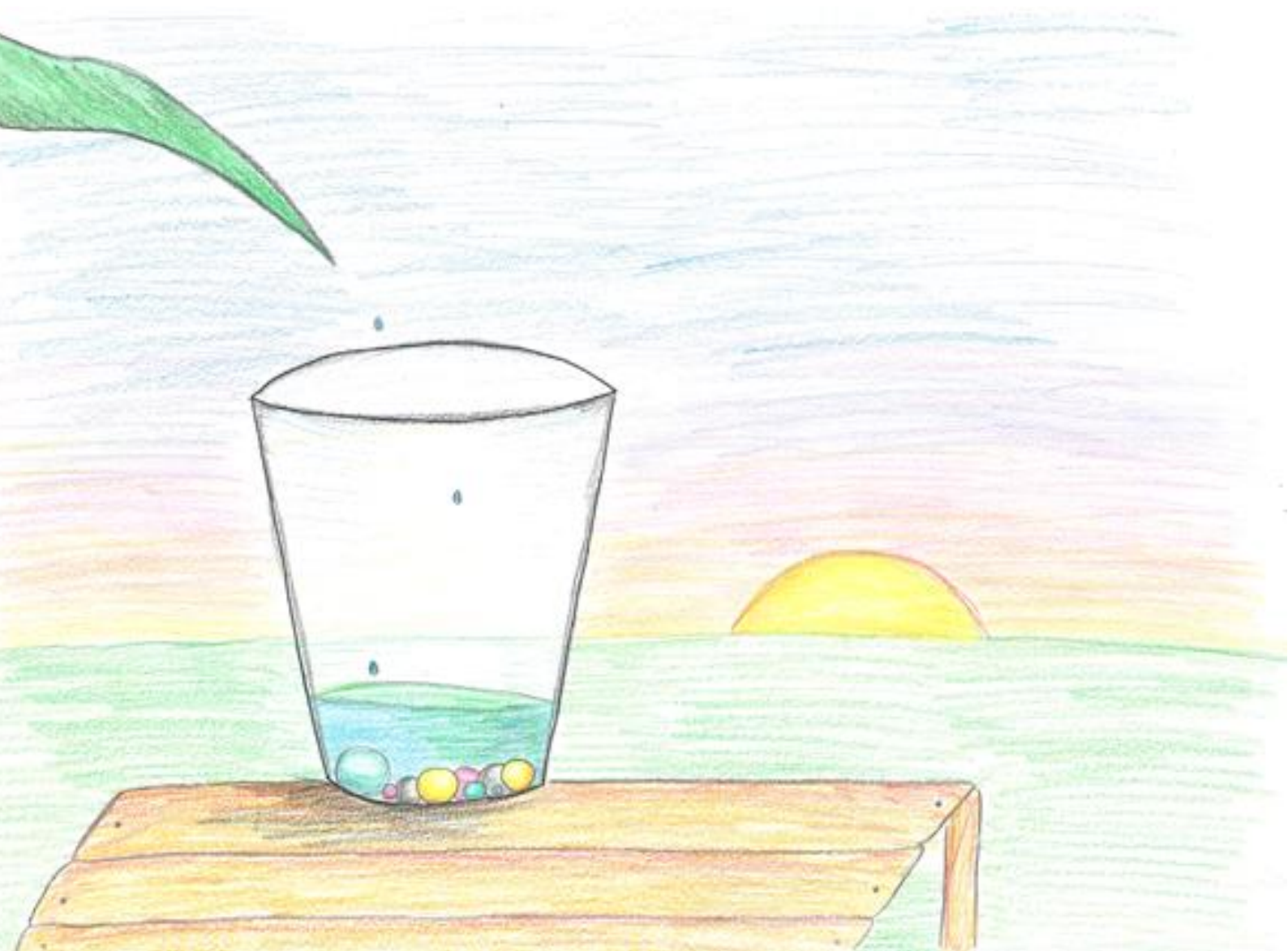
Prijatelj, je tisti,
ki o tebi dobro misli.

Prijatelj ve, katera beseda boli
in katera te nasmeji.

Prijatelj ti pomaga
in ti nerazumljive stvari razlaga.

Ko poveš mu skrivnost, veš, da je ne izda,
saj tudi sam jo ima.

Pravo prijateljstvo je večno,
čeprav ni vedno srečno.

Avtorice: Zala Keršmanec, Taja Gramc, Lara Skvarča

PESNIŠKA ENOLONČNICA

Sredi noči

Taja Gramc

Nekaj me zbudi sredi noči.
Veke so utrujene, a misel mi v glavi brenči:
je kdo tu ali sem sama?
Je kaj res ali je samo drama?

Spoznam, da sem težke sanje imela,
da sem ljudi popolnoma narobe razumela.
Sprašujem se, kaj naj naredim –
pustim vse skupaj ali sebe spremenim?

Potem k meni prihiti nekdo,
tisti, ki mu brezpogojno zaupam lahko.
Pravi mi, da svet je pač tak in naj se pomirim.
Ko nežno me pokrije, mirno naprej zaspim.

Otroštvo

Manja Trček

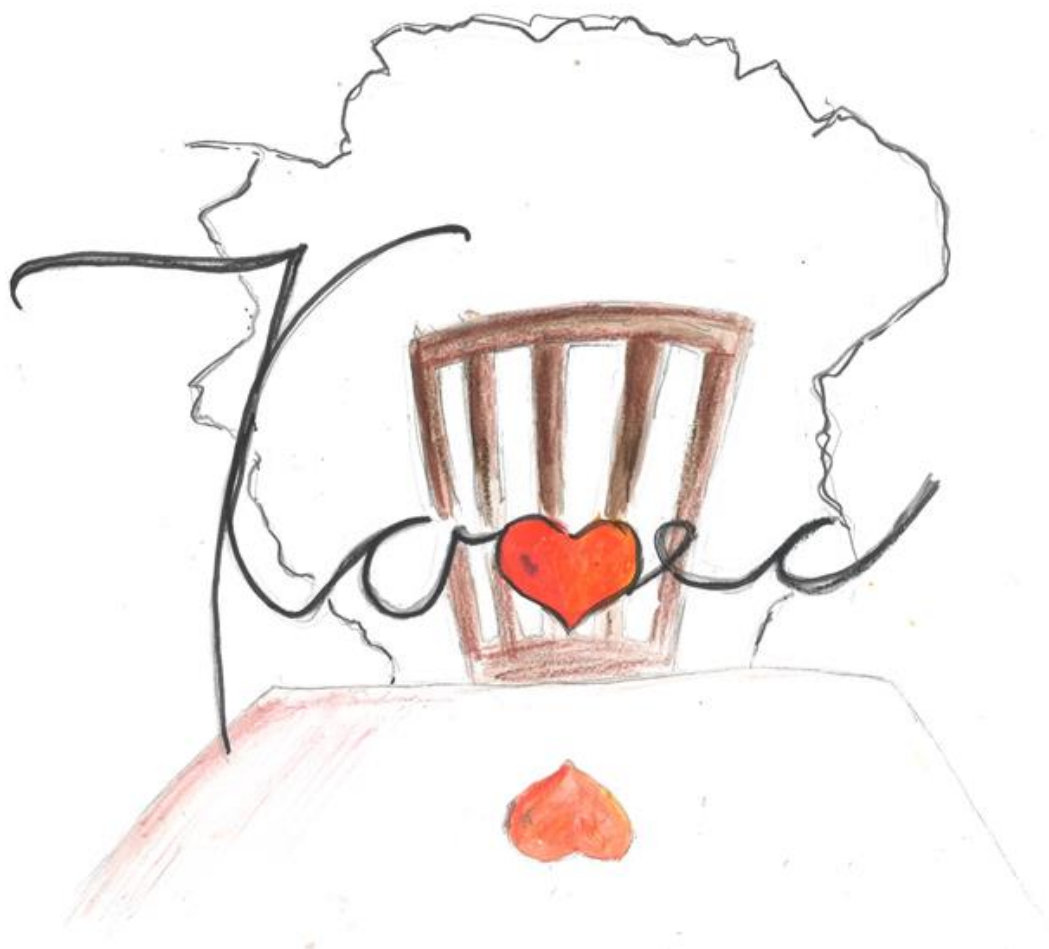
Ko bila še majhen sem otrok,
mi smučanje res ni šlo od rok.
Očetu obljubo sem prelomila,
zato sem nogo si zlomila.

Naslednjič, ko do poškodbe je prišlo,
me v šolo kar tri tedne ni bilo.
Ko sošolci v šolo so hodili,
sem jaz doma bila napolnjena z zdravili.

Na morju sem s prijatelji se lovila,
si prst nategnila in ga na to ob očijevem pivu hladila.
Potem samo s plaže sem gledala,
ko Katja je po skalah iz morja plezala.

Zimska nezgoda bila je povod,
da jaz nikoli več nisem stopila na board.
Distalni radius sem si zlomila,
ko ravnotežje sem lovila.

**Krasnih bilo je devet let,
ob slovesu treba se je objet.
Zdaj odhajamo v širni svet,
vsak gre svoje življenje ž'vet.**

Avtor: Jakob Maklin